

infanteribrigader, en reduceret brigade på Bornholm samt hertil afbalancerede støtte- og føringsenheder. I fredstid skal 4 af disse brigader, styrken på Bornholm samt støtte- og føringsenheder bemannes med en personelstyrke på mindst 13.000 mand.

- Et lokalforsvar omfattende hærens del af hjemmeværnet og 15 lokalforsvarsbataljoner og 15 lokalforsvarsbatterier på mobiliseringsbasis.

Søværnet:

- Mindst 8 større enheder, 18 torpedobåde eller lignende, 6 undervandsbåde, 8 mineleggere, 12 minestrygere og 9 bevogtningsfartøjer samt skibe og andet materiel til særlige formål.
- Kystforter, kystbatterier og varslingsanlæg m.v.

Flyvevåbnet:

- Kontrol- og varslingsanlæg.
- Flyvestationer.
- Mindst 7 kamp- og rekognosceringseskadriller samt enheder til rednings- og transportformål.
- 2 raketafdelinger.

3.3. Da ovennævnte styrkemål fastsattes, i hovedsagen ved forsvarsloven af 1960, erkendtes det i lovens bemærkninger, at styrkemålene af økonomiske grunde var lavere end de fra såvel allieret som national militær side anbefalede. Efter forsvarsstyrelsens opfattelse har den militære udvikling siden da medført behov for større styrker. Forsvarsstyrelsen må derfor anbefale, at de vilkår, der gives forsvaret, som et minimum muliggør, at nugældende styrkemål, senest godkendt i 1966, kan udfyldes kvalitativt. Dette vil være muligt ved en beskeden forhøjelse af den i pkt. 1.1. (a) anførte budgetramme. Såfremt de af forsvarsministeriet meddelte økonomiske forudsætninger imidlertid fastholdes — og min efterfølgende redegørelse og forslag har, jfr. ref. (a), måttet baseres på denne forudsætning — ønsker jeg derfor at fremhæve, at det er disse politiske/økonomiske forudsætninger og ikke forsvarsstyrelsens vurdering af de militære forhold, der betinger det efterfølgende. Det må tillige erindres, at man ved reduktioner hurtigt kan svække et forsvar, men at en

forøgelse af styrken kun kan gennemføres over en årrække.

4. DISKUSSION

Jeg vil dernæst nærmere kommentere den virkning på ovenstående opgavestilling og styrkeramme, som de i pkt. 1.1. givne forudsætninger a, b og c måtte få.

4.1. *Budgetrammen*, således som den er præsenteret, synes at være reduceret i forhold til, hvad forsvaret måtte forvente, idet reduktionen herfra må opfattes som en videreførelse af den besparelse, der ekstraordinært blev foretaget i finansåret 1968-69. Ved behandlingen af og ved de af forsvarsstyrelsen fremsatte udtalelser til denne besparelsesplan (125 mill. kr.) har det været klart forudsat, at den stedfundne nedskæring på driftsbudgettet måtte opfattes som en engangsforanstaltning. På længere sigt var en kompensation for investeringsbesparelserne i 1968-69 ligeledes forudsat. Heri lå begrundelsen for, at forsvarsstyrelsen fandt det muligt at planlægge besparelserne uden styrkemæssige konsekvenser, jfr. ref. (b). Forsvarets budget er imidlertid så stramt, ikke mindst efter besparelserne i 1968-69, at det ikke kan bære en permanent reduktion, uden at forsvarets aktivitet må begrænses tilsvarende.

Som bekendt er der ikke mindst i de senere år gennemført en stadig forbedret udnyttelse af de på driftsbudgettet til rådighed stående midler bl. a. med henblik på at opnå og opretholde en så hensigtsmæssig balance som muligt mellem de personelorienterede udgifter og de materielorienterede udgifter. Der er som følge af dette gennemført omfattende personelreduktioner i værnene. Denne udvikling fortsætter, men vanskeliggøres af den i 1966 besluttede nedsættelse af tjenestetiden og den senere reduktion af budgetterne, som påvirker balancen mellem personel- og materielorienterede udgifter i ugunstig retning.

Efter disse generelle betragtninger vedrørende de i ref. (a) anførte budgetteringsrammer skal jeg nedenfor fremsætte de bemærkninger, hvortil disse giver anledning for det enkelte værn:

4.1.1. *For hæren.*

På *driftsbudgettet* har hærkommandoen